

СМЕРЦЬ НЯМЕЦКІМ АКУПАНТАМ

ПАРТЫЗАНСКАЕ СЛОВА

ЛІСТОЎКА-ПЛАКАТ

ВЫДАННЕ ВІЛЕЙСКАГА АБКМА
КП(б) БЕЛАРУСІ

№ 2

МАЙ
1943 г.ПАРТЫЗАНЫ, ПАРТЫЗАНЫ,
БЕЛАРУСКІЯ СЫНЫ!
ЗА НЯВОЛЮ, ЗА КАЙДАНЫ,
РЭЖЦЕ ГІТЛЕРЦАЎ ПАГАННЫХ,
КАБ НЕ ЁСКРЭСЛІ ВЕК ЯНЫ!

АДПОМСЦІ!

Каб жыў ты, каб мог жыць твой таварыш, твой брат, твая жонка, сястра і маці, каб існавала твая сем'я і твой народ; каб мог ты вольна дыхаць і працаваць на тваёй зямлі, каб ты мог убачыць свабоду і ясны свет перамогі, — **забі немца!**

Забі немца! Гэта ён прынёс цяжкія пакуты нашаму народу. Няхай-жа плаціць ён паганай крывёю і чорнай смерцю, за крыкі і стогны, за смерць нашых людзей!

Калі немца ты не заб'еш, калі дрогне тваё сэрца, дык ведай — ён заб'е цябе, ён заб'е ўсіх хто табе дораг і блізак!

Забі немца, забі забойцу! — Кліча наша моладзь, чыя радасць і прыгожасць, творчая энэргія і шчасце радала наша жыццё, а зараз марнее ў няволі.

Забі немца, забі звера! кліча беларускія земля!

Смерць подлым чужынцам!

Дзе немца сустрэнеш, — забі!

Міхась
МАШАРА

Ён горш, за чуму і халеру Праходзіць па нашай зямлі.
Нямецкага лютага звера,
Дзе толькі сустрэнеш, — забі!

Ён маці забіў тваю ўчора,
Дзяцей тваіх ў хаце спаліў,
Ён слёзы прынёс нам і гора,
Дзе немца сустрэнеш, — забі!

У няволю сястру тваю, брата,

Такія, як ён павялі. Адпомсці нямецкаму кату, —

Дзе толькі сустрэнеш, — забі!

За крыўды, што сэрца нам точыць,

За ўсё што ў жыцці ты любіў,

Нажом, або кулай, — чым можаш,

Дзе немца сустрэнеш, — забі!

За шыбініц скрып і пажары

За боль і за мора крыві, Ты сам прысудзі яму кару

Дзе немца сустрэнеш, — забі!

Каб вольнай радзіма квітнела,

Каб лёс ёй, не сніўся, рабы Таварыш!

Нямецкага звера,
Дзе толькі сустрэнеш, — забі!

Партызанскі атрад, якім камандуе тав. Ш. разграміў нямецкі гарнізон у м-ку Л. (Вілейшчына). Знішчана 18 гітлераўцаў, сярод якіх адзін афіцэр.

Ён, як і астатнія 17, смактаў нашу кроў і запіваў віном...

...Набіваў сваю вантробу нашым беларускім салам, сырам і маслам...

...Паспрабаваў ён і каўказскага вінаграду...

А вось маленькай партызанскай кулі ён не змог пераварыць.

М. МАШАРА

ЦУДА У ПУСТЫНІ

Нос задраўшы да гары,
Брэша Гітлер немчуры:
—Каб нам свет увесь здабыць,
—Трэба мора пераплыць;

—Мусім Афрыку мы мець,
—Бо там золата і медзь,
—Дык пашлем за мора раць,
—Там багацця здабываць.
—Англічан і ўсіх французаў
—Мы за тыдзень развалтузім,
—А каб выйшла ўсё прыгожа,
—Нам Беніта дапаможа.
Немцы рады: хайль фюрэр!
І за мора пруща з дуру.
І „ваяка“ Мусаліні
Прэцца з войскамі за імі.

★

Год прайшоў, прайшоў другі,
Гітлер сыхне ад тугі.
—Колькі стратаў—палічы-ж!
—А карысці ні на шыш!
—Толькі знай—ла рубяжы,
—Як грыбы растуць крыжы.
Гебельс вышукаў прычыну,
Сеў сюзнікам на спіну

І давай брахаць заўзята:
—Італьянцы вінаваты,
—Мала войска шлюць, за мора,
—Ды і гое—адно гора,

—Не ваякі—проста гніды,
—Макаронікі Беніты.
Скуліць сукай Мусаліні:
—Справы кепскія ў пустыні,
—А тым часам нам праз мора
—Гарады знішчае вораг;
—Не было-ж такой умовы
—Сыпаць бомбы на галовы.

★

Год, фашысты, сорак трэці
Будуць помніць аж да смерці,
Бо з Егіпту да Тунісу
Днём і ноччу беглі рысцю,
А ў Тунісе стаўся цуд,—

Усёй арміі капут.
Ад палону і разгрому
Уцячы змог толькі Ромель.
Нават фон-бароня Арнім
Не паспеў ў Берлін за ім.
І ад цуду ў пустыні
Гітлер зые у Берліне.
Ля разбітага карыта
Плача горка і Беніта.

К. КРАПІВА

Разлюлі-люлі, маліна (песня беларускіх партызан).

Раз фашысцкі чорны зброй
Пёр калонаю на ўсход,
Падабралася скаціна—
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і зброд!
Разлюлі-люлі, маліна.
Па балотах, па палях
Пралягае роўны шлях:
Едуць вырадкі з Берліна—
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і шлях!
Разлюлі-люлі, маліна.
Едуць подлыя эс-эс,
Перад імі цёмны лес—
Што за ўдалая мясціна!
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і лес!
Разлюлі-люлі, маліна.
Што тут доўга варажыць—
Трэба міну залажыць.
Ну і штука ну і міна!
Разлюлі-люлі, маліна.
Ох, брат, ну й зарад!
Разлюлі-люлі, маліна.
Ты шумі, зялёны гай,
Партызанам памагай.—
Выбух, залпы, страляніна—
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і бой!
Разлюлі-люлі, маліна!
Хлопцы білі, як магі,
Немцы трупамі ляглі.
Вышла фрыцам дамавіна—
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і гроб!
Разлюлі-люлі, маліна.
Нек адзін астаўся фрыц!
І ў таго на задзе „бліц“.
Што за морда! што за спіна!
Разлюлі-люлі, маліна.
Ой, ой, ну і фрыц!
Разлюлі-люлі, маліна.

ФОНАРНЫЕ СТОЛБЫ

Новый немецкий комендант, оберлейтенант фон Сучке, медленно об'езжал на открытой легковой машине, улицы и переулки небольшого городка Н.

Гер фон Сучке пытался шутить:
—Хо...хо-хо-хо... фюрер, видимо, не пред-

полагал, что в этом городишке нет фонарей, когда предлагал для наведения порядка в России повесить на каждом фонаре человека...

—Хо-хо-хо, - заржали три сопровождающих его немца.

В это время оглуши-

тельный взрыв потряс воздух...

З фрица взорвались на партизанской мие, а фон Сучке отбросило в сторону и он с такой силой треснулся головой о фонарный столб, что вскоре спустил свой комендантский дух.

Его хоронили с pompой, а два фонаря под глазами, на его постной

арийской морде, освещали ему путь на тот свет.

Так немецкий комендант своим арийским черепом убедился в существовании не только фонарных столбов, но и фонарей в этом небольшом городишке.

РЕДАКЦИОННАЯ
КАЛЕГІЯ.